Kurbağanın Yüzen Piyanosu

Ebru Mina TOMURCUK

Kurbağanın Yüzen Piyanosu

Ebru Mina TOMURCUK

Sulak alanın yeşil kalbinde, nilüfer yapraklarının uyukladığı ve yusufçukların vızıldayarak uçtuğu yerde, göletin kıyısında küçük bir kurbağa yaşardı. Küçücüktü, bir erik kadardı; parlak zümrüt yeşili derisi, soluk sarı bir karnı ve büyük, yuvarlak kehribar gözleri vardı. Boynunda küçük altın düğmeli minicik kırmızı bir atkı taşırdı. Her sabah çamurlu kıyıda zıplar, her şeye merakla bakardı.

Sisli bir sabah, göletin üzerinde garip bir şey süzülüyordu. Siyah beyaz tuşları olan ahşap bir kutuydu ve suyun üzerinde usulca sallanıyordu. Kurbağanın kehribar gözleri kocaman açıldı. "Bu da ne?" diye fısıldadı. Yapraktan yaprağa zıplayarak tam yanına kondu. Yüzen piyano, küçük yeşil ayaklarının altında hafifçe sallandı.

Kurbağa yuvarlak ayak parmağıyla bir tuşa dokundu. Plink! Ses, bir sır gibi suyun üzerinde dalgalandı. Bir başka tuşa bastı. Plonk! Neşeli bir melodi havada dans etmeye başladı. Kurbağa, o geniş, yumuşak gülümsemesiyle gülümsedi. "Bu harika!" dedi. "Daha çok çalmalıyım!" Aşağı yukarı zıplayarak küçük su sıçramaları yaptı.

Yükseklerdeki bir söğüt ağacında, gök mavisi tüyleri ve sıcak turuncu göğsü olan bir mavi kuş, plink seslerini duydu. Başını yana eğdi, siyah göz maskesi merakla seğirdi. "Ne güzel bir ses!" diye cıvıldadı. Aşağı uçup piyanonun yanındaki bir sazın üzerine kondu. "Ben de eşlik edebilir miyim?" diye sordu. Kurbağa hevesle başını salladı, kırmızı atkısı dalgalandı.

Mavi kuş ince koyu gagasını açıp tatlı, berrak bir melodi söyledi. Kurbağa daha hızlı çaldı, yaylı bacakları ritme göre zıpladı. Birlikte, sazların ve kamışların üzerinde süzülen bir şarkı yaptılar. Bir yaprağın altında saklanan utangaç bir cırcır böceği dışarı baktı. Uzun antenlerinin arasında minik, örgü ot şapkası vardı. Müzik, minik siyah gözlerini parlatıyordu.

Cırcır böceği heyecanla titreyerek, parlak kahverengi gövdesiyle yaklaştı. Katlanmış kanatlarını birbirine sürterek düzenli bir cırcır-cırcır-cırcır sesi çıkardı. "Ben ritmi tutabilirim!" dedi yumuşakça. Kurbağa sırıttı. "Evet! Bize katıl!" Cırcır böceği bir nilüfer yaprağına zıplayıp zamanında cıvıldadı. Gölet müzikle doluyordu ve daha çok hayvan dinlemeye geliyordu.

Yosunlu zeytin yeşili kabuğu ve yuvarlak tel gözlükleri olan yaşlı bir kaplumbağa, sese doğru yavaşça yüzdü. Büyük ve bilgeydi; sıcak kahverengi gözlerinin çevresinde yumuşak kaz ayakları vardı. "Ne neşeli bir gürültü!" dedi, buruşuk ayağını bir kayaya vurarak. "Yıllardır böyle bir mutluluk duymamıştım. Ben de ritme eşlik edebilir miyim?" Kurbağa küçük elini sallayarak onu karşıladı.

Kaplumbağanın düzenli tıkırtısı derin, sıcak bir ritim ekledi. Kuşlar konseri merak ederek ağaçlardan aşağı süzüldü. Kurbağalar sazların arasından baktı. Bir ördek ailesi yavaşça kürek çekerek yaklaştı, usulca vaklayarak. Küçük kurbağa bütün hevesli yüzlere baktı. "Büyük bir konser verelim!" diye duyurdu. "Herkes katılabilir!" Hayvanlar sevinçle bağırdı ve gölet heyecanla parladı.

Kurbağa plan yapmaya başladı. Mavi kuştan şarkı söylemeye öncülük etmesini ve bütün kuşları davet etmesini istedi. Cırcır böceğinden cıvıltısıyla ritmi tutmasını istedi. Kaplumbağa ritme vuracak ve bütün hayvanları toplamaya yardım edecekti. "Peki sen ne yapacaksın?" diye sordu mavi kuş. "Ben piyano çalacağım!" dedi kurbağa, kehribar gözleri parlayarak. "Ama çalışmam gerek."

Kurbağa her gün yüzen piyanosunda çalıştı. Küçük ayak yastıkları tuşlara bastı, suyun üzerinde yankılanan melodiler çıkardı. Bazen yanlış bir nota çalıyor, soluk sarı karnı bir iç çekişle şişiyordu. Ama kaplumbağa onu cesaretlendirdi. "Denemeye devam et, küçük dostum. Müzik hatalardan ve gülümsemelerden oluşur." Kurbağa, güneş sazların arkasında batana kadar çalıştı.

Sonunda konser gecesi geldi. Ay, göletin üzerinde yuvarlak ve gümüş gibi yükseldi. Ateş böcekleri sazları minik fenerler gibi aydınlattı. Kurbağa piyanosunun başında oturdu, kırmızı atkısı düzgünce bağlıydı. Karnında bir kıpırtı hissetti. "Ya kimse gelmezse?" diye fısıldadı. Ama sonra tanıdık bir cıvıltı ve tık-tık-tık sesi duydu. Arkadaşları oradaydı.

Mavi kuş ilk notayı berrak ve parlak söyledi. Cırcır böceği düzenli bir ritim cıvıldadı. Kaplumbağa ayağını içi boş bir kütüğe vurdu, bum-bum-bum. Kurbağa neşeli bir melodi çaldı ve gölet canlandı. Ördekler vakladı, kurbağalar vırakladı, hatta yusufçuklar havada dans etti. Müzik yıldızlara kadar yükseldi ve bütün sulak alan gülümsedi.

Daha çok hayvan katıldı. Bir tavşan ayağını yere vurdu, bir fare ince bir nota ciyakladı ve bir su samuru ailesi ritme uygun sıçradı. Kurbağa çaldı da çaldı, kalbi sevinçle doldu. Her yerde yeni arkadaşlar gördü, hepsi aynı neşeli ritme uyuyordu. Kaplumbağa bilgece başını salladı. "Müzik herkesi bir araya getirir," dedi. Kurbağa büyük bir sırıtışla onayladı.

Konser bitince hayvanlar alkışladı ve sevinçle bağırdı. Müziğin durmasını istemediler. "Bunu her hafta yapalım!" dedi mavi kuş. Cırcır böceği başını salladı, ot şapkası sallandı. Kaplumbağa gülümsedi. "Gölet hiç bu kadar mutlu olmamıştı." Kurbağa yeni arkadaşlarına baktı ve içi ısındı. Müziğin sulak alanı daha yakın bir aile yaptığını biliyordu.

O geceden sonra kurbağanın yüzen piyanosu göletin kalbi oldu. Her akşam hayvanlar çalmak ve şarkı söylemek için toplandı. Kurbağa başkalarına küçük melodiler çalmayı öğretti, mavi kuş bir kuş korosu yetiştirdi. Cırcır böceği ritmi tuttu, kaplumbağa şarkılar arasında hikâyeler anlattı. Sulak alan kahkahalar ve müzikle doldu ve herkes kendini hoş karşılanmış hissetti.

Ve kırmızı atkılı küçük kurbağa önemli bir şey öğrendi: tek bir nota bir şarkıyı, tek bir dost bir topluluğu başlatabilir. Müzik herkesi birbirine bağlar ve bütün sulak alanı gülümsetir. Yani eğer bir gün bir gölette süzülen bir piyano duyarsanız, sesi takip edin. Belki de sizi bekleyen bir konser ve bir dost bulursunuz.